

[Fogh Rasmussen]

Det synes vi er fornuftigt, og det har hele tiden været tanken. Vi er glade for, at det bliver præciseret.

Keld Andersen (KF):

I betragtning af, at ikke mindst det konservative folkeparti var medvirkende til, at denne sag blev rejst i boligudvalget i forbindelse med vedtagelsen af ændringerne i efteråret, kan det næppe overraske nogen, at det konservative folkeparti naturligvis kan støtte dette forslag.

Vi hilser med tilfredshed, at det nu er gået op for boligministeren, som det står i bemærkningerne til lovforslaget, at der findes mennesker i dette land, der ingen penge har – ja, der er faktisk mange – men som derimod har nogle stærke næver og gerne kan gøre en indsats selv.

Vi kan støtte dette lovforslag. Jeg nærer intet ønske om udvalgsbehandling i denne sag. I hvert fald kan det ikke være nogen særlig langvarig udvalgsbehandling, hvis nogen skulle ønske det.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig dette lovforslag. I øvrigt mener vi, at realkreditlovgivningen bør forenkles stærkt.

Kalnæs (SF):

Vi kan i SF tilslutte os dette lovforslag. Vi synes, det er rimeligt, at folk, der ikke har penge til en kontant udbetaling, i stedet kan yde en indsats i forbindelse med ombygning eller tilbygning eller forbedring. Vi synes også, det er rimeligt, at man ikke kan få lån svarende til værdien af eget arbejde, så vi kan fuldt ud tilslutte os forslaget.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig hensigten med dette lovforslag, både den del, der går ud på, at man kan fritages for en udbetaling, hvis man ikke har råd til det, og kan erstatte den med eget arbejde, og den del, der går på, at man skal undgå at udbetale lån i værdier, der er skabt ved eget arbejde. Man skal altså ikke have pengene til rådighed to gange.

Jeg vil tage det forbehold, at jeg synes, den administration, der lægges op til i lovforslaget, ikke er så enkel som de ord, der

beskriver den. Man fraviger her normale principper for kreditforeningsvurderinger, hvor det er sådan, at det er pantets værdi, der giver anledning til udbetaling. Her skal man ved siden af begrænse udbetalingen til det, som svarer til de faktisk afholdte udgifter, altså undtaget eget arbejde. Den administration, der er knyttet til det, er for os at se ikke helt så enkel, som de få bemærkninger til lovforslaget antyder. Derfor vil vi gerne have lejlighed til at stille et par spørgsmål desangående i udvalget.

Bollmann (CD):

Også CD synes, det er en rimelig og fornuftig tilføjelse til den lovgivning, vi gennemførte i efteråret, så vi kan tilslutte os lovforslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har da også respekt for de tomme lommer og de stærke næver, og derfor kan vi glæde ministeren med, at vi tilslutter os lovforslaget.

Mølgaard (DR):

Jeg skal kort og forhåbentlig godt meddele, at retsforbundet vil støtte lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (Ophævelse af adgang til afskrivning på hoteller, der er opdelt i ejerlejligheder, m.v.).

(Lovforslag nr. L 110. Fremsat 18/12 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget er et forsøg på at begrænse de muligheder, der er, når man udstykker et hotel i ejerlejligheder. Den nuværende ordning kan udnyttes af skatteborgerne, som får mulighed for skatnedsættelse ved oprettelse af anparter og mulighed for at anvende midler fra investeringsfonds m.v. Jeg er indstillet på, at dette forslag skal gennemføres, da virkningen af den nuværende ordning er urimelig.

Men jeg vil med det samme sige, at vi ikke kan gennemføre forslaget med virkning fra den dag, det blev fremsat. Vi er nødt til at overveje, fra hvilken dato loven skal træde i kraft. Man må her huske på, at der ved opførelse af et hotel skal disponeres på lang sigt. Man siger ikke bare: i morgen bygger jeg et hotel. Det er noget, der skal planlægges i lang tid. Derfor vil jeg med det samme meddele, at vi ønsker en meget omhyggelig gennemdrøftelse af, hvornår denne lovændring kan træde i kraft.

Hagen Hagensen (KF):

Nu er det altså nået så vidt, at hverken ordføreren for regeringspartiet eller ministeren er til stede, når vi drøfter lovforslag, som ministeren har fremsat, men han er måske ikke minister længere for området? Nå, dér kommer ministeren. Det kan vi så få at vide.

Jeg synes, der er grund til at sige her, at man må drøfte dette lovforslag meget, meget nøje i udvalget og se, om der er grund til at ændre på det regelsæt, som har været gældende. Det er blevet givet til kende fra de højeste administrative myndigheder på skattemrådet her i landet, at sådan var det. Derfor kan jeg slutte mig til det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at under alle omstændigheder kan lovforslaget ikke få virkning fra den 18. december 1980. Det vil virke for urimeligt. Det vil være at give en skærpende skattelovgivning tilbagevirkende kraft. Det kan der ikke være spor grund til at gøre på dette område.

Man har så sent som den 28. oktober i fjor fortalt nogle af dem, der bygger disse feriehoteller som ejerlejligheder, at det er i overensstemmelse med loven, det, de gør, og

de har indrettet sig på dette. Så kan man ikke komme og sige, at det må høre op på en tilfældigt valgt dag, hvis man ikke har anmeldt opdeling til tinglysning.

Nu vel, vi vil se nøje på forslaget i udvalget. Vi tager ikke stilling til nogen som helst del af det i dag. Kun vil jeg sige, at vi i hvert fald ikke vil være med til at give skærpende skattelovgivning tilbagevirkende kraft.

Den anden del af lovforslaget angår skibe. Der er navnlig tale om nogle overdragelser af lystfartøjer, hvor der har været tvivl om, hvorvidt de hører ind under et bestemt afsnit i afskrivningsloven. Også det vil vi se på. Om dette vil jeg sige, at der kan nok være grund til at lovfæste den af landsskatteretten i øvrigt indførte praksis om, at der kan finde beskatning sted ved overgang af skibe fra én brug til en anden brug.

Camre (S):

Det har aldrig været tanken, at der skulle være adgang til at foretage skattemæssige afskrivninger eller at anvende investeringsfonds eller etableringskontomidler til noget, der reelt er en ejerlejlighed, uanset at den er udstykket fra et tidligere feriehotel. På den baggrund kan jeg på socialdemokratiets vegne give tilslutning til en gennemførelse af dette lovforslag, der gør det klart, at disse feriehoteller i ejerlejlighedsform ikke kan benytte nævnte afskrivningsmæssige muligheder eller kan finansieres af investeringsfonds eller etableringskontomidler.

Der er i § 2 en formulering, som siger, at hvis anmeldelsen til tinglysningsmyndighederne om opdelingen i ejerlejligheder er foretaget den 18. december 1980 eller senere, har dette lovforslag gyldighed, men jeg vil godt spørge ministeren, om det egentlig er tilstrækkeligt, idet man kan sige, at det ikke har været meningen, at denne lovgivning skulle anvendes. Der er en righoldig lovgivning om erhvervs-mæssige foretagender, herunder også hoteller, i dette land, som kan anvendes til formålet, og det kan vel ikke være rigtigt, at disse hoteller, som er opdelt før den 18. december 1980, fortsat kan anvende denne adgang.

Jeg vil også gerne rette et andet spørgsmål til ministeren: hvad med andre bygninger, for hvilke der efter den eksisterende afskrivningslov er adgang til skattemæssige afskriv-

[Camre]

ninger? Hvis man tænker sig sådanne andre bygninger opdelt i noget, man kalder ejerlejligheder, hvordan forholder det sig så med disse bygninger i relation til såvel afskrivningsmæssige forhold som anvendelsen af investeringsfonds og etableringskontomidler?

Socialdemokratiet er indstillet på en hurtig udvalgsbehandling af lovforslaget, og vi vil altså meget gerne drøfte de ting, jeg her har nævnt i relation til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

For at vi ikke skal få afsporet denne debat, vil jeg gerne have, at det bliver slået fast, at ejerlejlighedsbegrebet i og for sig ikke har noget med bolig at gøre. Det er noget, man teknisk kalder det for. Det kan være en ejerlejlighed, der er beboelse, eller en ejerlejlighed, der er et fabriksområde. Der kan også være nogle, der er hoteller. Én ting er helt givet, nemlig at bliver den brugt som bolig, kan der ikke afskrives på den. Men det, der er tale om her, er ejerlejligheder, der udnyttes til erhverv – i dette tilfælde til at leje ud til andre, så de kan overnatte og bo i dem. Jeg tror bare ikke, vi skal afspore diskussionen. Vi skal være klar over, hvad det er, vi drøfter.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg tror, hr. Hagen Hagensen kan være helt sikker på, at der er ingen, der får den forrykte idé at begynde at udstykke B&W i ejerlejligheder og derefter påstå, at denne eller hin maskindel eller denne eller hin del af en teknisk afdeling i virksomheden er en ejerlejlighed.

Nu forholder det sig med netop hoteller sådan, at de ligner boliger, og derfor kan man altså forestille sig, at man begynder at udstykke d'Angleterre eller Terminus, eller hvad de nu hedder, på samme måde. Der er adgang til at have flere ejere af et hotel. Man kan lave et interessentskab, eller man kan lave et aktieselskab, og jeg synes, at erhvervslovgivningen rummer rigelige muligheder for den slags helt normale forretningsmæssige foreteelser.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Nu må jeg sige til hr. Camre, at der kunne måske godt være dem, der tænkte på at udstykke en erhvervsvirksomhed – hr. Camre sagde B&W. Der findes mangfoldige fabriks-ejendomme, der er delt op på den måde, at de er delt op i ejerboliger, hvis man bruger det udtryk. Det er altså det begreb, man nu engang har. Dem kan der, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne, afskrives på. Det er akkurat det samme, der er tale om her. Det har intet med egentlige beboelseslejligheder at gøre. Vi skal passe på, at vi ikke kommer til at bruge forkerte termer om disse forhold.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg vil ganske kort spørge hr. Hagen Hagensen: hvorfor tror hr. Hagen Hagensen at disse virksomheder har valgt at udstykke feriehotellerne i ejerlejligheder i stedet for at danne interessentskaber, hvor den enkelte ejer har en ideel anpart?

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Simpelt hen fordi de mennesker er forretningsfolk. De mennesker er godt klar over, at man ikke kan gå til hr. Camre og andre og sælge en interessentpart. Det har folk ingen forstand på, hr. Camre. Man har derimod forstand på at købe en anpart, for det har man læst noget om. Det er det samme som at købe en anpart i et skib. Det er altså almindelig, god, smart forretningsans, der ligger bag. Jeg er godt klar over, at hr. Camre er imod enhver form for privat aktivitet, men det, det drejer sig om, er altså, at de pågældende hoteller ikke kunne sælges, hvis de ikke blev solgt på denne måde. Ellers ville man ikke få en normal maskinarbejder eller en lille købmand til at købe en sådan anpart.

Nu står hr. Camre og smiler, og det er faktisk det mest ulykkelige, for hr. Camre ved godt, at det er rigtigt. Hvad sker der så? Hotellerne bliver ikke bygget. Vi får ikke vores turister, og valutabalancen bliver dermed skadet. Derfor synes jeg, det er forfærdeligt at se et medlem af socialdemokratiet stå med et stort smil på læben. Det er en eller anden skadefryd, som hr. Camre giver til kende her. Det er uacceptabelt.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Når jeg bliver spurgt af hr. Camre, hvorfor man ikke lige så godt kunne bygge hoteller i interessentskabsform, kan svaret være ganske kort og klart. Som hr. Camre godt ved, er hæftelsesforhold og ansvaret organiseret på en helt anden måde. Det er ikke nær så nemt at gå ind i at være solidarisk ansvarlig med en masse andre om en stor ting, hvorom man kun kan sige, at man ejer en eller anden ideel anpart. Hvor ejendommen derimod er delt op, ligger ejerforholdene ganske klart.

Jeg skal bare lige sige én ting mere. Det helt afgørende er egentlig beskattningen ved salg. Det, vi står og taler om, som dette lovforslag skal omfatte, er ting, der bliver beskattet, når man sælger dem – modsat den ejerbolig, man har boet i. Der kan man have en skattefrihed.

I øvrigt forstår jeg slet ikke, at vi skal have den store debat om disse ting, for skatteministeren har jo skrevet, at forslaget har ingen provenumæssige virkninger af betydning. Så er det nok ikke så stort et problem.

Anders Poulsen (V):

Ved en umiddelbar betragtning kan bemærkningerne til dette lovforslag nok læses på den måde, at det til en vis grad kan siges at være stødende, at ejere af erhvervmæssige hotelejerlejligheder kan foretage skattemæssig afskrivning på anskaffelsessummen, når ejerne som en sekundær ting også bruger lejlighederne til private ferieophold. Men jeg understreger: kun ved en umiddelbar betragtning. Går man længere ned i bemærkningerne til lovforslaget, hvori det hedder, at regeringen mener, at de pågældende ejere har en skattemæssig favørstilling, så mener jeg faktisk ikke, det er helt rigtigt, hvad der står i bemærkningerne. Man må i den forbindelse være opmærksom på, at de pågældende ejere naturligvis enten skal betale markedsprisen for den pågældende lejlighed i det tidsrum, hvor de anvender den privat, eller også skal beskattes af en værdi, der svarer til markedsprisen. Dermed bortfalder det væsentligste af den favørstilling, der i bemærkningerne er tale om.

Man kunne egentlig godt komme ind på den betragtning ved at fundere over det fore-

liggende lovforslag, om det til syvende og sidst ikke er et vist misundelsessynspunkt, der stikker hovedet frem her. Jeg synes i hvert fald nok, der er et stort behov for under udvalgsarbejdet at se på, hvilke skadevirkninger det fremsatte lovforslag har – skadevirkninger for hotelbranchen som helhed og specielt for turistindtægterne. Hvis det viser sig under udvalgsarbejdet, at disse skadevirkninger er betydelige, må jeg på venstres vegne sige, at vi føler os ikke tiltalt af det fremsatte lovforslag. Modsætningsvis, hvis der ikke kan vises den slags skadevirkninger, synes vi nok, at den ændring, der her er tale om, er af beskeden art.

Når vi taler om virkninger af lovforslaget, kan der også godt være grund til at undersøge, hvilke virkninger lovforslagets gennemførelse vil have i retning af en ændret organisering af hoteller i det hele taget. Hvilken indflydelse har det på hotelbranchen, på turistindtægter osv.?

Derudover vil jeg pege på, at der – som vi allerede har fået forelagt – er visse overgangsproblemer i forbindelse med det fremsatte lovforslag. Jeg synes nok, det er en nødvendig forudsætning for at gennemføre lovforslaget, at man i hvert fald som minimum kan klare de specielle overgangsproblemer, der er for enkelte projekter. Vi har allerede fået præsenteret sådanne problemer.

Den ændring, skatteministeren foreslår i afskrivningslovens § 32, kan vi derimod tilslutte os.

Glensgård (FP):

Jeg er enig med hr. Hagen Hagensen. Det er nok for meget at gøre ud af dette lovforslag. Vi burde nok ikke have haft en debat om dette forslag. Det er der såmænd andre end os i dette hus der har fundet ud af. Af det socialdemokratiske blad Bornholmeren, som udkom ved middagstid i dag, fremgår det, at skatteministeren nu skal avancere til at være fiskeriminister. Man kunne forestille sig, at det ville medføre, at vi egentlig ikke behøvede at behandle dette lovforslag. Man kunne jo forestille sig, at der kom en ny skatteminister. Måske kunne vi oven i købet være så heldige, at det var en, der havde lidt begreb om skat. I hvert tilfælde en ny skatteminister, som ikke forsøgte konstant at gå ind på boligministerens område. Jeg skal da

[Glensgård]

ønske skatteministeren til lykke med udnævnelsen til fiskeriminister. Det er som sagt et citat fra Bornholmeren; jeg går ud fra, at bladet har kilderne i orden. Jeg skal samtidig også lykønske parcelhusejerne med, at regeringschefen nu har indset, at skatteministeren ikke længere bør sidde på denne post.

Når det er sagt, synes jeg også, jeg skal sige nogle få ord om skatteministerens måske sidste førstebehandling som skatteminister. Skatteministeren har fundet ud af, at disse store feriekomplekser har givet ham et kompleks, idet skatteministeren synes, det er forfærdeligt, at der er så mange mennesker, der går sammen om at købe en enkelt ejendom. Det er jeg uenig med skatteministeren i. Tværtimod har vi behov for, at folk foretager investeringer. Vi har behov for at få nogle nye hoteller. Hvorfor har vi behov for det? Det har vi, fordi det er den eneste måde, hvorpå vi har nogen chance for at få nogle turister til landet.

Skatteministeren og hr. Camre siger – det fremgår både af dagspressen og af behandlingen her i salen – at ellers vil de pågældende hoteller ikke blive solgt. Det er jeg enig med skatteministeren i, det vil de ikke. Som hr. Hagen Hagensen siger, vil man nemlig ikke købe de anparter, hvis det drejer sig om et interessentskab, for dér er en helt anden hæftelsesproblematik. Mange mennesker kan overse problemerne omkring hæftelsen, når det drejer sig om en enkelt del af et hotel, men de kan ikke overse de problemer, som vil komme med selve hoteldriften, restaurationsdriften osv. osv. Hvis dette forslag skulle blive vedtaget, vil vi derfor ikke i fremtiden se nybyggede hoteller – i hvert tilfælde ved den jyske vestkyst. Der kan måske blive et enkelt inde i København, men vi vil ikke se de store, nye hoteller. Det er det, der er det skadelige ved forslaget.

Jeg må erklære mig enig med hr. Camre i, at vi kan have en meget kort udvalgsbehandling af dette lovforslag. Det er erhvervsskadeligt, det er skadeligt for befolkningen, det er skadeligt for valutabalancen, og dermed er det til skade for det danske samfund. Fremskridtspartiet tilsiger en aktiv, kort udvalgsbehandling af forslaget. For vores skyld kunne det såmænd lige så godt gå direkte til tredje behandling uden nogen egentlig udvalgsbehandling. Jeg mener, vi klart her må markere, at folketinget tager afstand fra skat-

teministerens forhåbentlig sidste skattetekniske handlinger.

Rahbæk Møller (SF):

Vi kan støtte ministerens lovforslag, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre nogle principielle bemærkninger om den del af problematikken, der omhandler investeringsfonds og etableringskonti.

Jeg ved godt, at specielt investeringsfonds bruges af en lang række mennesker uden naturligt investeringsbehov i deres forretninger. Det drejer sig specielt om folk inden for de liberale erhverv: tandlæger, advokater osv. De søger på et tidspunkt et eller andet investeringsobjekt uden for deres virksomhed, og så finder de et hul i lovgivningen, hvor det er muligt. I fjor var det kommanditselskaberne, hvor vi måtte lukke et hul, i år er det hotelejerlejlighederne, og det er helt klart, at lige så snart vi lukker det hul, vil dygtige revisorer gå i gang med at finde et nyt hul i lovgivningen, så det bliver muligt at investere uden at skulle gå ind i et interessentskab med de risici, det kan medføre.

Spørgsmålet er, om vi ikke kunne lukke én gang for alle. Det bedste var selvfølgelig at afskaffe det, der hedder investeringsfonds og etableringskonti. Det er der givetvis ikke flertal for i dette ting. Men kunne man dog ikke begrænse anvendelsen af dem til egen virksomhed i alleregentligste forstand, så vi kunne undgå denne konstante lukning af huller?

Bollmann (CD):

Ministeren skriver i sine bemærkninger, at der ikke er nævneværdige provenumæssige konsekvenser af lovforslagets gennemførelse. Så kunne man jo spørge, hvorfor han kommer med forslaget. Jeg ved ikke, om det er taget med i bemærkningerne for at understrege, at det ikke har noget med forligsstof at gøre, for det er i hvert fald ikke noget, der er aftalt med forligspartierne. O.k., vi vil gerne se på, om der er behov for en lovgivning som denne, men på forhånd vil jeg sige, at vi er skeptiske.

Men hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet er jeg helt enig i de synspunkter, flere har givet udtryk for, nemlig at det er helt urimeligt at give forslaget tilbagevirkende kraft.

Jeg skal som sagt ikke afvise, at der kan komme ting frem under udvalgsbehandlin-

[Bollmann]

gen, der kan begrunde, at et sådant forslag gennemføres, men umiddelbart finder jeg, at forslaget er i bedste fald overflødigt.

Wilhjelm (VS):

VS er enig med skatteministeren i hensigten med dette lovforslag, nemlig at man må få lukket for, at der kan afskrives på hotelejerlejligheder, men vi er noget skeptiske med hensyn til den måde, problemet er grebet an på, og med hensyn til de virkninger, det i øvrigt kan få.

Ganske vist skriver ministeren i bemærkningerne allerførst, at der efter de gældende regler kan foretages skattemæssige afskrivninger på hotelejerlejligheder, men det er vel egentlig sådan, at standardreglen har været, at man under ingen omstændigheder kan foretage afskrivninger på boliger, og det uanset om disse boliger lejes ud eller de bruges af ejeren selv, og det, der har været gældende gennem hele denne tid, er jo blevet fastslået også i denne sag af ligningsrådet, men altså underkendt af skattedepartementet.

Det er et eksempel, som hr. Rahbæk Møller sagde, på, at nogle smarte spekulanter har fundet noget, de håbede kunne blive et hul, og så har skatteministeriet accepteret, at dette hul skulle kunne benyttes, og så må det naturligvis stoppes, når man nu har åbnet for den slags ting.

Men hvad er det egentlig, der sker her? Hvad er det, der bliver stoppet? Ja, man stopper meget eksplicit for hotelejerlejligheder, og så indsætter man for første gang i loven helt præcist en bestemt kategori, som der ikke må afskrives på. Så må man nok spørge: er der ikke en risiko for, at det kommer til at betyde, man modsætningsvis kan slutte, at der kan afskrives på alle de ting, der ikke nu står eksplicit i loven? Det er kun hotelejerlejlighederne, der bliver nævnt; hvad kunne blive det næste? Der har været gåttet på plejehjemslejligheder, sygehjemslejligheder, og hvad ved jeg, og man har altså i virkeligheden, så vidt jeg kan se, skabt en risiko for, at der åbnes andre afskrivningsspekulationsmuligheder netop i forsøget på at lukke for dette specielle med hotelejerlejlighederne.

Det er nogle ting, som vi gerne vil have undersøgt meget grundigt, før man går videre med denne sag.

Bl. a. hr. Hagen Hagensen var inde på den problematik, at ejerlejligheder jo kun er et teknisk begreb, men i øvrigt kan bruges om hvad som helst. Ja, det kan jo være rigtigt, for så vidt som man accepterer ejerlejlighedsudstyknings- og også ejerlejlighedsudstyknings-der, der overhovedet ikke respekterer de såkaldte kvalitetskrav, hvis de bruges i en eller anden erhvervsmæssig henseende. I den forstand er det et teknisk begreb, men det er jo samtidig et sammenrod af nogle boligbestemmelser og nogle skattebestemmelser. Jeg vil gerne spørge ministeren direkte her: er det sådan, at de ejerlejligheder, som loven taler om, og ejerlejligheder i øvrigt, som er udstykket i en eller anden erhvervsmæssig henseende, alligevel falder ind under boliglovsbestemmelserne, eller hvad vi nu skal kalde dem, når det gælder fritagelsen for kapitalvindingsskat? Er det ikke noget mere end et rent teknisk begreb, som hr. Hagen Hagensen sagde? Jeg mener, at man her i hvert fald kunne påberåbe sig – jeg ved ikke, om der allerede er taget stilling til, hvordan det ville være, men jeg vil gerne høre ministerens vurdering af det – at det er ejerlejligheder, og at de altså er fritaget for kapitalvindingsskatten, når man har ejet dem denne bestemte tid, ligesom parcelhusene og de almindelige boligejerlejligheder. Hvis det er tilfældet – hvad jeg frygter – er det i hvert fald ikke rigtigt at tale om det som et rent teknisk begreb. Så har vi her et miskmask af nogle erhvervspekulationer i at udnytte et skattehul og et afskrivningshul og samtidig nogle boligbestemte regler for kapitalvindingsbehandlingen.

Jeg synes altså, at dette forslag rejser enormt mange problemer, og jeg frygter mest, at dette, at man eksplicit skriver, at afskrivningsmuligheden ikke gælder for lige præcis hotelejerlejligheder, fører til, at spekulanterne naturligvis modsætningsvis vil slutte, at så gælder det for alle de andre ting, der kan falde ind under ejerlejlighedsbegrebet.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg forstår udmærket godt, at hr. Wilhjelm spørger, om begrebet en ejerlejlighed kan anvendes på den ene eller anden måde, og jeg vil bare slå fast, at for at der kan indrømmes skattefrihed, skal der være tale om en bolig, hvori den pågældende har boet i de to

[Hagen Hagensen]

år; det er det, der er det afgørende. Alt andet kommer ind under skattepligt, uanset om det tekniske begreb hedder en ejerbolig.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det giver ingen penge, siger ministeren, altså kan det ikke være et økonomisk, samfundsmæssigt problem, højst være et moralsk problem for skatteministeren og for dette ting. Men hvis det ingen penge giver, kan man jo spørge, om der så er nogen, der i grunden har unddraget sig en beskatning. Derfor forstår jeg i grunden slet ikke hur-lumhejet om det. Hvis vi ser det ud fra et turistmæssigt synspunkt, må vi nok sige, at det kunne være uklogt at gennemføre lovforslaget, for det er efterhånden ganske besværligt at opretholde de nødvendige hoteller for at imødekomme den turisme fra udlandet, som vi gerne vil imødekomme; den giver i alt fald nogle penge i kassen, altså valuta. Nationaløkonomisk kan det således blive en bet at gennemføre lovforslaget eller i alt fald betænkeligt.

Endelig kan man spørge, når man nu har så ondt af, at nogle investerer i og afskriver på disse ejerlejligheder: ja men hvad glæde har de i grunden af det? Selvfølgelig kunne de finde på noget andet. Her har de bare en fornemmelse af at eje dette ganske bestemte sted, men de kan ikke selv bebo det. I det øjeblik de bebor det, er det ikke muligt at få afskrivninger, så vidt jeg kan tyde lovgivningen.

Endelig skal det være sådan, at når man genvinder det, man har afskrevet, falder beskatningen altså senere. Derfor er der sådan set ingen, der udnytter noget, men der er nogle, der holder noget i gang, som det nationaløkonomisk kan være hensigtsmæssigt at holde i gang.

Derfor kan jeg ikke umiddelbart se den store betænkelighed ved det, der er muligt. Det, der er betænkeligt, er, om vi har åbnet for noget, som ikke var hensigten, og som kan brede sig på områder, som vi ikke ønsker det skal brede sig til. Jeg kan ikke umiddelbart se, hvorledes det skulle kunne lade sig gøre, men muligheden foreligger. Det er da muligt, ministeren kan forklare os, at der kan blive en særdeles uheldig udvikling, og at det også kan være en uheldig udvikling for den almindelige hotelvirksomhed, men vi

må i alt fald have en nærmere forklaring på, hvori det uheldige kan ligge, førend vi kan forarges over det, som er sket.

Men skulle der altså været noget, som kunne tilsige, at vi ændrer den nuværende mulighed for at opdele i ejerlejligheder, vil vi i alt fald ikke være med til at gøre det med tilbagevirkende kraft.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har ikke taget endelig stilling til det foreliggende lovforslag, men synes nok, der er en vis inkonsekvens i regeringens forslag, som det foreligger, for umiddelbart synes selve lovforslagets tekst at gå på de tilfælde, hvor der er tale om klart erhvervs-mæssige forhold, medens det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at begrundelsen for lovforslaget faktisk er, at der er tale om ejerlejligheder med en blandet erhvervs-mæssig og privat anvendelse, og så er man efter min opfattelse inde i en helt anden problemstilling.

Derfor vil jeg gerne spørge skatte- og afgiftsministeren, om forslaget skal forstås på den måde, at man, hvis der rent faktisk er tale om en rent erhvervs-mæssig udnyttelse og ikke om nogen blandet benyttelse, vil bryde det almindelige princip, at der kan foretages afskrivninger i erhvervs-mæssige forhold.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Bollmann, at der ikke er tale om forligsstof. Når dette lovforslag er kommet frem, har det en selvstændig begrundelse. Man kan udmærket fremføre en lang række andre argumenter om, at man ikke kan lide den slags projekter, at man synes, det er urimeligt, at der gives afskrivningsadgang, og at man kan få frigjort midler fra investeringsfonds og etableringskonti til investering i den slags projekter, og man kan anlægge nogle nationaløkonomiske betragtninger, men baggrunden for dette forslags fremkomst er, at ligningsrådet faktisk har behandlet konkrete projekter, og at ligningsrådet har spurgt skattedepartementet om, hvordan man skulle fortolke gældende regler, idet man i ligningsrådet har haft den opfattelse, at der ikke burde gives adgang til at foretage afskrivninger. Her har skattedepartementet altså udtalt, at der efter gældende lov ikke er mulighed for at nægte afskriv-

[Ministeren for skatter og afgifter]

ning, fordi ejerforholdet er organiseret på den særlige måde, at et hotel opdeles i ejerenheder, og når der kommer en sådan tilkendegivelse, samtidig med at den principielle holdning i ligningsrådet, således som den blev gjort bekendt for mig, er den, at der ikke bør være en sådan afskrivningsadgang, så er det klart, at jeg som den ansvarlige minister bør sørge for, at lovgivningen bliver bragt i overensstemmelse med det, der er den almindelige holdning. Det er såmænd baggrunden for, at forslaget er kommet frem.

Så er der nu rejst en lang række spørgsmål, og man har tillige sagt, at der knytter sig enormt mange problemer til dette lovforslag. Jeg skal ikke her søge at besvare disse spørgsmål, for jeg synes, de hører hjemme under udvalgsarbejdet, og jeg mener, det er rimeligt, at vi får afklaret alle de spørgsmål, der er rejst, dér.

Jeg vil dog gøre en enkelt bemærkning til hr. Arne Bjerregaard, der ligesom andre ordførere henholder sig til, at ministeren har sagt, dette her ikke giver noget provenutab. Ja vel, det er jo den gamle diskussion om, hvorvidt afskrivninger koster provenu eller ikke gør det. Kendsgerningen er vel, at når man foretager afskrivninger, giver det i hvert fald en likviditetsforbedring, og den henter man altså ikke ud af den blå luft, den henter man ved, at finansministeren så må udstøde nogle flere gældspapirer for at få det finansieret. Det giver ikke noget provenutab i den forstand, men en nationaløkonomisk effekt af det er der nu alligevel tale om. Derfor vil jeg gerne have, at hr. Arne Bjerregaard i fremtiden i hvert fald tager dette synspunkt med i sine overvejelser.

Men i øvrigt skal jeg som sagt ikke gå nærmere ind på de stillede spørgsmål, hvis besvarelse jeg synes hører hjemme under udvalgsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Det er gået her i dag, som det ofte går, nemlig at ministeren ikke rigtig vil tage stilling til de spørgsmål, der er stillet; de hører mere hjemme i udvalget, siger ministeren. Det kan da godt være, han har ret, men af og til er det jo meget rart for tinget at få at vide, hvad ministeren mener om de forhold, der er blevet rejst under debatten, men det får vi altså ikke rigtig at vide denne gang.

Det er nu ikke det, der er grunden til, at jeg tager ordet nu, men noget andet, nemlig at ministeren gjorde nogle bemærkninger om ligningsrådets stilling til disse sager. Jeg måtte forstå, at det var ministerens opfattelse, at ligningsrådet nærmest var imod dette; den opfattelse fik jeg, da jeg hørte ministeren.

I den anledning vil jeg gerne have lov til at citere fra et brev, der er afsendt fra stats-skattedirektoratet den 28. oktober 1980 i sag H 19.340. Deri siges det:

»I den anledning skal man meddele, at spørgsmålet har været forelagt ligningsrådet, der i medfør af bestemmelsen i afskrivningslovens § 18, stk. 2, har vedtaget, at det projekterede feriehotel kan sidestilles med de i afskrivningslovens § 18, stk. 1, litra b, nævnte afskrivningsberettigede bygninger.«

Det er faktisk det, der foreligger af udtalelse for et af de store områder, som jeg forstår er baggrunden for det, man nu vil lovgive om, hvor realiteten vel i grunden er, at man vil afskaffe afskrivningsretten i erhvervsforhold.

Wilhelm (VS):

Ministeren ville vente med at gå ind på de konkrete spørgsmål, og det er der vel i og for sig også god grund til. Jeg fik heller ingen kommentar til spørgsmålet om kapitalvindingskat og denne sammenblanding af at betragte det som erhverv og som bolig, og det betyder måske, at ministeren følte sig dækket ind ved hr. Hagen Hagensens svar. Det burde måske også være en selvfølge, men på den anden side tror jeg ikke, nogen af os for bare to år siden i vores vildeste fantasi havde ventet, at en skatteminister eller et skattedepartement kunne finde på at sige, at der kan afskrives på boliger, at der kan afskrives på ejerlejligheder. Der sker altså nogle nye ting immervæk, og derfor kunne der også være grund til at spørge om det andet.

Jeg kender godt den regel, som hr. Hagen Hagensen talte om, nemlig at det ikke kun er 2 års ejerskab, men 2 års beboelse, der er kriteriet for fritagelsen for kapitalvindingskat. Men det må vel så også betyde, som hr. Hagen Hagensen udlagde det, at der efter reglerne før lovforslaget ikke var noget i vejen for, at man startede disse ting med en midlertidig bopligt og faktisk beboelse og derefter konverterede til hoteludlejning og

[Wilhjelm]

dermed har unddraget sig kapitalvindings-skatten.

Eller lad os tage et andet område, som jeg konkret nævnte som et eksempel på et hul, man nu kan begynde at lave fiduser i: udstykkede private plejehjem, som man kalder ejerlejligheder rent teknisk. Der er jo faktisk beboelse. Der er det meget let; det er oven i købet selve formålet med den institution, at den skal udgøre beboelse for disse mennesker. Der ville man altså kunne opfylde parcelhusbestemmelsens normale kriterier for at undgå kapitalvindingsskat – som vi i øvrigt er imod af andre grunde, men som altså intet flertal ser ud til at ville ændre på – og så dette at betragte det som erhverv og pludselig gøre det afskrivningsberettiget.

Jeg synes, denne debat, selv om ministeren ikke har lyst til at få den afklaret nu, har vist, at der er så mange problemer i sagen, at det i hvert fald forekommer mig aldeles forrykt – det er der formodentlig heller ingen der ville tage alvorligt – at følge det forslag, som hr. Glensgård stillede, om at lade lovforslaget gå direkte over til tredje behandling. Der er så mange ting, der må afklares alene vedrørende det, der er kommet frem her, og det er nok endda kun det synlige af isbjergtet.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Ja men det er jo netop teknisk-juridiske spørgsmål, hvoraf i hvert fald nogle stykker er enormt komplicerede. Det taler vel også nok for, hr. Wilhjelm, at man venter med at tage en nærmere debat om dem, indtil man kan få en sagkyndig vurdering under udvalgsarbejdet.

I øvrigt skal jeg kun sige til hr. Hagen Hagensen, at ligningsrådet mig bekendt har truffet den afgørelse, som hr. Hagen Hagensen refererede til, netop efter indhentet udtalelse fra skattedepartementet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om forbud mod arbejdsstandsninger m.v. på sygehuse og plejehjem.

[Af Glistrup (FP) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 90. Fremsat 26/11 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det lovforslag om forbud mod arbejdsstandsninger m.v. på sygehuse og plejehjem, der er fremsat af fremskridtspartiet – hvis ikke sagen var så alvorlig, kunne man næsten sige, det var en perle af et forslag for folk, der vil forstå de dybereliggende strømme i fremskridtmenneskets tankegang – er identisk med det forslag, som fremskridtspartiet fremsatte i februar 1980. Forslaget går ud på at indføre straf for deltagelse i en kollektiv arbejdsstandsning på et hospital eller plejehjem, uanset om der er tale om en i øvrigt lovlig konflikt med overholdelse af konfliktvarsler m.v. Efter forslaget skal også personer, der på en eller anden måde tilskynder til sådanne arbejdsnedlæggelser – forslagsstillerne kalder dem i bemærkningerne for anstiftere – straffes og, forstår jeg også, med fængsel, altså en egentlig frihedsstraf. Forslagsstillerne oplyser ikke noget om, hvad man har forbundet med strafferammen, i de i øvrigt meget udførlige bemærkninger. Taler vi om flere års frihedsstraf eller kun om måneder, eller hvor alvorligt skal man bedømme denne alvorlige forbyrdelse ifølge forslagsstillerne?

Man skal i hvert fald være forsigtig med, hvad man i fremtiden – hvis dette forslag blev vedtaget – kommer til at sige på en kantine i et sygehuse. Tænk, hvis man af misforstået medmenneskelighed kom til at sige til et af de venlige mennesker, som går rundt og serverer på et sådant sygehus: jeg fatter ikke, at I kan arbejde under de vilkår, I er budt her på sygehusets kantine; jeg forstår ikke, I ikke nedlægger arbejdet. Hvis man kommer